ชรินทร์ วัชรินทร์วงศ์

นำเรื่องในอดีตมาสอนคนปัจจุบัน เพื่อใช้งานในอนาคต

จริงหรือไม่ ในแวดวงการศึกษาของไอทีนั้น สภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันในสถาบันการศึกษาเป็นการนำเรื่องในอดีตมาสอนคนในปัจจุบัน เพื่อใช้งานในอนาคต

บทความในครั้งนี้ผมขอนำเข้าไปสู่เรื่องในวงการศึกษา Information Technology ในเรื่องการเรียนการสอนเกี่ยวกับไอทีนั้นเป็นปัญหามาโดยตลอด ปัญหาทั้งหมดเกิดจากวิวัฒนาการของไอทีเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอย่างรวดเร็วจนเกือบจะกล่าวได้ว่า ทุกครั้งที่พระอาทิตย์โผล่ขึ้นทางทิศตะวันออก ซึ่งเป็นเวลาเริ่มวันใหม่ Information Technology ก็เปลี่ยนไปเช่นเดียวกัน เรื่องราวในวันที่ผ่านมากลายเป็นเรื่องล้าสมัย เป็นอดีต เป็นประวัติศาสตร์ของวันนี้ เมื่อนำข้อเท็จจริงนี้ไปโยงเข้ากับการศึกษา จึงเป็นชื่อของบทความที่ผมได้นำมาให้ท่านผู้อ่านช่วยกันคิดช่วยกันพิจารณาว่า จริงหรือไม่ ในแวดวงการศึกษาของไอทีนั้นสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นเรื่องของการนำเรื่องในอดีตมาสอนคนในปัจจุบันเพื่อใช้งานในอนาคต เรื่องนี้จะจริงหรือไม่เพียงใดผมขอออกตัวไว้ก่อนว่า ผมมิใช่บุคคลที่อยู่ในวงการศึกษา การนำเสนอเรื่องนี้คงเป็นเพียงเรื่องของบุคคลภายนอกที่มองเข้าสู่วงการศึกษา หากสิ่งที่นำเสนอต่อไปนี้ ไม่ตรงกับความจริงที่เป็นอยู่ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ขอท่านผู้รู้ได้โปรดให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมมายังกองบรรณาธิการ เพื่อผมจะได้รับรู้สิ่งที่ถูกต้องและตรงตามความในเรื่องนี้ บทความนี้ผมมีเจตนารมย์ให้ท่านผู้อ่านได้ประสานความคิดในเรื่อง

1. สภาพการเรียนการสอนทางด้านไอทีในสถาบันการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้
2. การเปลี่ยนแปลงของไอที
3. ปัญหาของผู้สอนและอุปกรณ์ที่ใช้
4. การแก้ปัญหาให้มีการเรียนการสอนที่ถูกต้อง

สภาพการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ผมขอให้ท่านมองในภาพกว้าง ซึ่งเป็นสภาพโดยรวมของสถานศึกษาอันประกอบด้วย สถาบันการศึกษาเอกชนและสถาบันการศึกษาของรัฐ ซึ่งมีหลายระดับ โดยตั้งแต่การเรียนการสอนเป็นภาคพิเศษรายวิชาใช้เวลา 3 ชั่วโมง 1 วัน หรือ 1 สัปดาห์ การสอนที่เป็นหลักสูตรระดับ ปวช. ปวส. ระดับปริญญาตรี โท และเอก หรือการสอนเฉพาะวิชาที่จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน การสอนที่กล่าวข้างต้นผู้บรรยายจะเป็นคณาจารย์ของสถานศึกษาต่าง ๆ ท่านเหล่านี้จะศึกษาเรื่องราวเนื้อหาของวิชาที่จะสอน เรื่องราวที่ท่านศึกษามานั้นอาจเป็นเรื่องที่ท่านได้เรียนมาในอดีต หรือเป็นเอกสารตำราที่จัดพิมพ์จำหน่ายอยู่ในขณะนั้น สำหรับผู้สอนถือว่าเป็นการติดตามเทคโนโลยีได้ดีที่สุด แต่ขอให้ท่านผู้อ่านช่วยพิจารณาว่า วันเวลาที่ผ่านมา ณ วันที่คณาจารย์ท่านได้เข้าศึกษาเล่าเรียน อาจจะเป็นวันเวลาที่ผ่านมา 1 ปี 3 ปี 5 ปี หรือมากกว่านั้น สำหรับเอกสารที่ท่านศึกษาเพื่อใช้ประกอบการสอน กว่าจะเป็นตำรา กว่าจะถึงมืออาจารย์ผู้นั้นต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่าหกเดือนหรือหนึ่งปี

เรื่องน่าอ่าน

นำเรื่องในอดีตมาสอนคนปัจจุบัน
เพื่อใช้งานในอนาคต

เพราะฉะนั้นคณาจารย์ทุกท่านรู้เรื่องทางด้านไอทีเมื่อหนึ่งปีที่ผ่านมา ท่านเอาเรื่องหนึ่งปีที่ผ่านมาสอน ณ วันนี้ แต่ผู้เรียนจะต้องเอาไปใช้ประโยชน์ในอนาคต จึงเป็นเรื่องที่ผมเห็นว่าสภาพการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คณาจารย์ทั้งหลายท่านปิดบังความก้าวหน้าของไอทีเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปีที่ผ่านมา ผมจึงเห็นว่าหนึ่งปีสำหรับวิวัฒนาการของ Information Technology นั้นเป็นเรื่องในอดีต ตามที่ผมได้กล่าวไว้ในบทนำที่ว่า ผมไม่ใช่บุคคลในวงการศึกษา ฉะนั้นข้อสมมติฐานเบื้องต้นเป็นเรื่องจริงหรือไม่ ท่านที่อยู่ในวงการศึกษาคงต้องช่วยพิจารณาด้วย

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีคงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทุกหมู่เหล่าทุกสถาบันว่าเรื่องราวของ Information Technology มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลาทุกครั้งที่พระอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก เรื่องของเทคโนโลยีจะมีความเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าขึ้นทุกที ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีนั้นมิได้หมายเฉพาะ Information Technology เท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการวิศวกรรมการก่อสร้าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเคมี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเกษตร การประมง หรือกล่าวโดยรวมก็คือทุกสาขาวิชาชีพ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และคงจะเป็นที่ยอมรับกันว่า Information Technology นั้นมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วกว่าสาขาวิชาชีพอื่น ๆ นอกจากนั้นไอทียังเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนให้สาขาวิชาชีพต่าง ๆ ประสพความสำเร็จอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแพทย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม ดาราศาสตร์ วิทยาศาสตร์ทุกสาขา ด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้จึงเป็นการยากที่คณาจารย์ผู้สอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จะติดตามนำสิ่งใหม่ ๆ มาสอนได้ทันท่วงที แม้จะมีการไปอบรมเพิ่มเติม การจัดสัมมนา การไปดูงาน แต่สิ่งที่ได้เห็นนั้น ก็เป็นเรื่องที่จะมีการเปลี่ยนแปลงต่อไปในเมื่อบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการสอน ยังยากที่จะติดตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทางด้านนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่ต้องได้รับความรู้จากผู้สอนเพื่อเตรียมตัวทำงานในอนาคต ยิ่งเป็นปัญหามากขึ้นหลายเท่า ในการที่จะรู้เทคโนโลยีที่เป็นปัจจุบัน เพื่อที่จะนำสิ่งเหล่านั้นไปใช้งานในอนาคต มีหลายท่านที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอกทางด้านไอทีมาเป็นผู้บริหารการศึกษา มาเป็นอาจารย์ผู้สอน แต่เวลาที่ท่านจบจากการศึกษามาจนถึงขณะที่ท่านเป็นอาจารย์ผู้สอน คงผ่านมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3-5 ปี ถ้าท่านเหล่านั้นยังนึกถึงภาพที่ท่านทำปริญญาโท ท่านทำวิทยานิพนธ์ในปริญญาเอก แล้วนำมาใช้เป็นเนื้อหาวิชาที่บรรยายในปัจจุบัน ท่านผู้อ่านลองจินตนาการดูว่าเรื่องเหล่านั้นผ่านมาแล้ว มากน้อยเพียงใดยังจะเป็นพื้นฐานสำหรับเนื้อหาวิชาที่สอนอยู่ในปัจจุบันได้มากน้อยเพียงใด เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่มีอยู่รวดเร็วอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาจึงเป็นปัญหาของการเรียนการสอนโดยเฉพาะทางด้านไอที

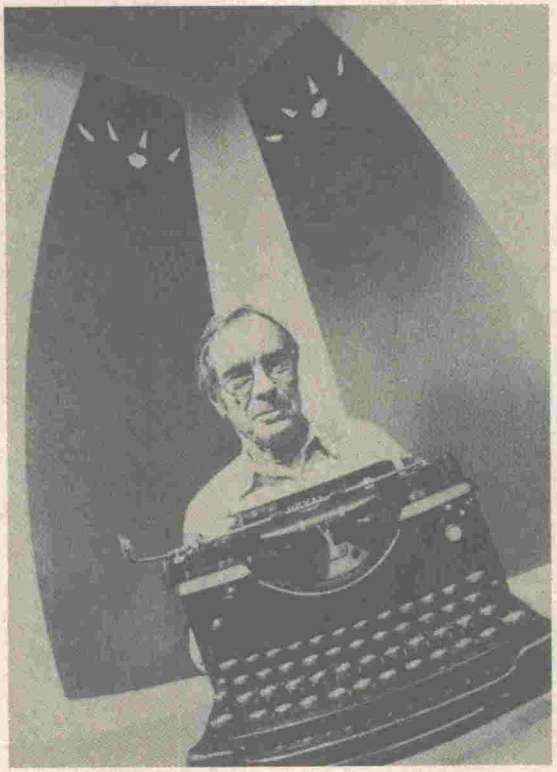

ปัญหาทางด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ในทุกเนื้อหาวิชาจะต้องมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน สำหรับอุปกรณ์ในด้านไอทีนั้น ย่อมเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และก็เป็นค่าใช้จ่ายสำคัญอันหนึ่งของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง ถ้าจะซื้ออุปกรณ์ที่ทันสมัยที่สุด เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่สุด ก็คงจะต้องเตรียมอุปกรณ์กันทุกเดือน เพราะในแต่ละวันแต่ละเดือนที่ผ่านไปในหนึ่งปี จะมีอุปกรณ์ทางด้านไอที ที่แปลกใหม่ ที่ดีกว่าเดิม ออกมาตลอดเวลา ในเรื่องนี้จึงน่าจะเป็นเรื่องที่พ้นวิสัยของสถาบันการศึกษาที่จะเปลี่ยนอุปกรณ์ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาได้ อย่างน้อยที่สุดอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนี้ก็คงมีอายุใช้งานไม่ต่ำกว่า 5 ปี แต่ท่านผู้อ่านลองคิดดูอายุ 5 ปี สำหรับอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีนั้น จะเป็นเรื่องล้าสมัยมากน้อยเพียงใด เรื่องนี้ผมจะนำเสนอต่อไปในแนวทางของการแก้ปัญหา

การแก้ปัญหาให้การเรียนการสอนทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ในเมื่อเป็นที่ยอมรับกันว่า Information Technology เป็นเรื่องที่มีการเปลี่ยนแปลงเร็วที่สุด มากที่สุดตลอดเวลา ในบางเรื่องพ้นวิสัยที่ภาคการเรียนการสอนจะติดตามได้ทัน ตามตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วอันได้แก่อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เมื่อปัญหาเกิดขึ้นเช่นนี้ ผมใคร่ขอเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อท่านผู้อ่านทั้งหลายได้ร่วมแนวคิดว่าจะเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด

ใครคือผู้ติดตามเทคโนโลยีได้ดีที่สุด คงเป็นที่ยอมรับกันว่าเทคโนโลยีต่าง ๆ นั้นจะเริ่มตั้งแต่ห้องปฏิบัติการของบริษัท ผู้ผลิตเครื่องมือที่เกี่ยวกับไอทีทั้ง Hardware และ Software และส่งนของ Data Communication หลังจากเรื่องราวที่ถูกคิดในห้องปฏิบัติการก็

นำเรื่องในอดีตมาสอนคนปัจจุบัน เพื่อใช้งานในอนาคต

จะนำไปสู่การผลิตเพื่อเป็นสินค้าออกจำหน่าย แล้วบริษัทเหล่านั้นก็จะประกาศเทคโนโลยีให้ผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นผู้แทนจำหน่ายได้รับรู้ และเผยแพร่สู่ผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้ใช้งาน และยังรวมถึงสถาบันการศึกษาซึ่งนับว่าเป็นผู้ซื้อผู้ใช้งานประเภทหนึ่งด้วย ฉะนั้นคงพอเป็นที่ยอมรับได้ว่าผู้แทนจำหน่ายของแต่ละบริษัทที่กระจัดกระจายกันอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกคือผู้ที่ติดตามเทคโนโลยีได้ดีกว่าผู้อื่นในสังคมปัจจุบัน ในบางครั้งแม้แต่สินค้าและเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นโยบายการตลาดบริษัทเหล่านั้นจะเริ่มปฏิบัติยุทธการทางการค้าโดยให้ตัวแทนของเขาเหล่านั้นขยายผลสู่ลูกค้า เพื่อเตรียมแผนการตลาดในอนาคต เราจึงพบกันอยู่เสมอว่า ผู้ขายสินค้าไอทีที่มาพบมักจะให้คำแนะนำว่าสินค้าที่นำมาเสนอขายในครั้งนี้เป็นสินค้าสำหรับอนาคต

เราจะพบว่าเรื่องของไอทีที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้น ผู้แทนจำหน่ายสินค้าของแต่ละบริษัทจะเป็นคนประกาศให้สังคมได้รับทราบส่วนจะมากน้อยเพียงใด ดีเลวขนาดไหน ย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายการค้าของแต่ละบริษัทเป็นสำคัญ ในแวดวงไอทีเราคงพบว่าหลายบริษัทจะประกาศให้แวดวงไอทีได้รับทราบว่า จากวันนี้อนาคตจะเกิดอะไรขึ้นกับสินค้าและบริการของบริษัทนั้น ๆ ที่จะนำเสนอสู่สังคม จึงพอมองเห็นได้ว่าบุคลากรกลุ่มที่รู้ปัจจุบันและอนาคตของเรื่องไอทีดีที่สุด คงหนีไม่พ้นบุคลากรของบริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ทางด้าน Information Technology

ความเป็นธรรมในการศึกษากับความเอนเอียงไปตามเทคโนโลยีของแต่ละบริษัท ในเรื่องนี้คงเป็นที่ยอมรับกันว่าบริษัทผู้ผลิตผู้จำหน่ายอุปกรณ์ทางด้าน Information Technology คงพยายามที่จะเข้ามาแทรกแซงในวงการศึกษา เช่น มีการบริจาคให้เพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยมีความหวังว่าเมื่อผู้ใดได้รับการศึกษา โดยใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีของบริษัทนั้น ๆ ก็จะเกิดความเคยชินเมื่อจบการศึกษาออกไปก็จะยึดติดกับสินค้าและบริการของบริษัทนั้น ๆ อันจะก่อให้เกิดการได้เปรียบทางการค้า ซึ่งเรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริงมาโดยลำดับ ผมจึงอยากให้ท่านผู้อ่านช่วยพิจารณาว่า วิธีการข้างต้นจะเกิดความเสียหาย ถ้าเราจะรู้เทคโนโลยีของบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่เป็นอยู่ปัจจุบันเพียงบริษัทเดียวแล้วก็จะก้าวไปสู่อนาคตถ้าแต่ว่าไม่เสียหายที่จะเป็นเช่นนั้น ก็คงมีคำถามต่อไปว่า ถ้ารู้เรื่องของบริษัทต่าง ๆ หลายบริษัท ในทำนองเดียวกันจะดีหรือไม่ ถ้าตอบว่าใช่ข้อยุติของประเด็นนี้ก็คงอยู่ตรงที่ว่า เพื่อความเป็นธรรมในการศึกษา จะไม่เอนเอียงไปตามเทคโนโลยีของยี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งหน้าที่ของผู้สอนก็คือติดตามเทคโนโลยีของทุกบริษัท เมื่อความคิดมาถึงจุดนี้แล้วผมก็ขอถามว่า สิ่งที่คิดต่อไปนี้จะเป็นไปได้หรือไม่

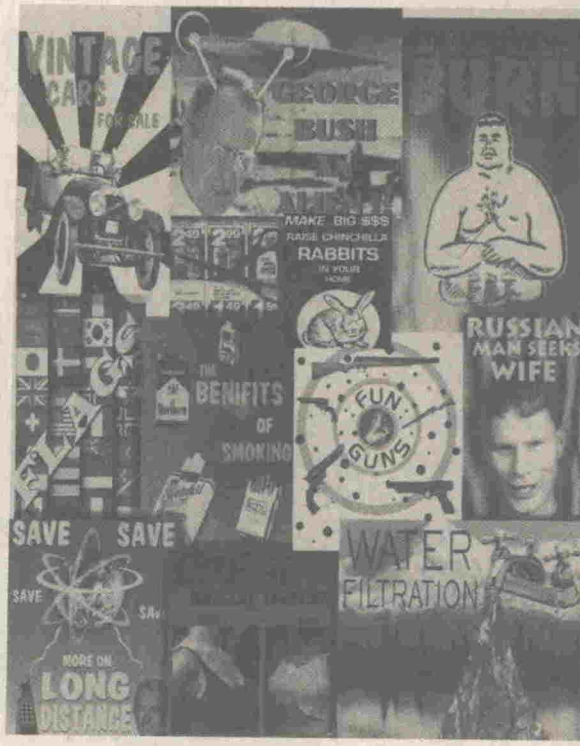

วิธีจัดการเรียนการสอนควรประกอบด้วย

1. พื้นฐานของความรู้ในเรื่องไอที เป็นเรื่องที่คณาจารย์แต่ละท่านจะนำหลักการของ Information Technology ที่ท่านได้เล่าเรียนมาในอดีตและติดตามความก้าวหน้ามายังปัจจุบันนำไปเป็นเนื้อหาในเรื่องการเรียนการสอนเบื้องต้น

2. เพื่อประยุกต์ให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาทราบถึงปัจจุบันและอนาคตก็โดยให้บริษัทซึ่งเป็นผู้แทนจำหน่ายสินค้าในหลาย ๆ ยี่ห้อได้มีโอกาสเข้ามาเป็นผู้แนะนำทางด้านการศึกษาให้กับนักเรียนนักศึกษาในระดับต่าง ๆ

วิธีการดำเนินงานในข้อนี้ ผู้บริหารการศึกษาจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทุกบริษัท ซึ่งจะเป็นผลให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้กว้างขวางในเรื่องราวของเทคโนโลยีปัจจุบันและอนาคตในหลายรูปแบบ ซึ่งตัวนักเรียนนักศึกษาเองจะต้องนำไปวิเคราะห์ต่อว่า ของบริษัทใดมีจุดเด่นในในข้อใด และมีข้อด้อยอะไรบ้าง

ถ้าสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเป็นแนวคิดที่ถูกต้อง ในทางปฏิบัติสถาบันการศึกษาต่าง ๆ น่าจะเชิญผู้แทนจำหน่ายสินค้าไอทีของบริษัทต่าง ๆ เข้ามาร่วมเป็นผู้บรรยายในหลักสูตรนั้น ๆ ในเวลาอันควร ผมขอเน้นประเด็นของความหลากหลาย กล่าวคือให้หลาย ๆ บริษัทมีโอกาสเท่าเทียมกัน ผู้แทนของบริษัทเหล่านั้นเราถือเป็นผู้บรรยายภายนอกที่เข้ามาเสริมหลักสูตร หากนักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมกิจการไปดูงานของบริษัทต่าง ๆ มากเท่าใดย่อมเป็นโอกาสดีแท่านั้น ที่ผู้เข้าศึกษาเล่าเรียนจะได้ขยายแนวความคิดไปสู่รูปแบบของเทคโนโลยีต่าง ๆ ฉะนั้นผู้แทนของบริษัทต่าง ๆ จึงเข้ามาดำเนินการในลักษณะของผู้บรรยายร่วมของหลักสูตร เนื้อหาของการเรียนการสอนก็จะเปลี่ยนไป กล่าวคือมีคณาจารย์เป็นผู้ดำเนินการในหลักสูตรนั้น ๆ มีการเชิญผู้แทนของบริษัทต่าง ๆ เข้ามาเป็นผู้บรรยายร่วมมีการดูงานความก้าวหน้าของ

เรื่องนำอ่าน

นำเรื่องในอดีตมาสอนคนปัจจุบัน
เพื่อใช้งานในอนาคต

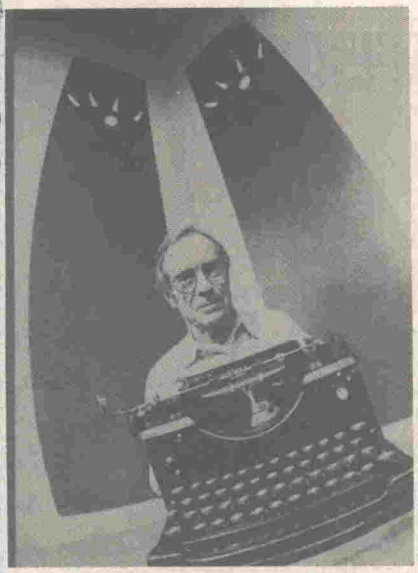

เทคโนโลยีของแต่ละบริษัท ตรงนี้ผู้เขียนขอย้ำว่าให้ดำเนินการในหลาย ๆ บริษัท นักเรียนนักศึกษาก็จะมีความรู้ที่กว้างขวางมีแนวคิดจากปัจจุบันสู่อนาคต เมื่อจบการศึกษาไปก็จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน ที่เป็นตลาดแรงงานปัจจุบัน ณ วันนั้น ไม่ใช่สิ่งที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน คือนำเรื่องในอดีตมาสอนคนในปัจจุบัน เพื่อใช้งานในอนาคต

สิ่งที่นำเสนอในบทความครั้งนี้ ผมใคร่ขอให้ผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาโปรดนำไปวิเคราะห์และประสานประโยชน์ เพื่อให้เป็นรูปธรรมสามารถปฏิบัติได้ อย่างไรก็ตาม ด้วยพื้นที่ที่จะกัดของหนังสือเล่มนี้ ผมจึงต้องขอฝากความคิดไว้เพียงเท่านี้ ท่านที่อยู่ในวงการศึกษาอยากจะนำแนวคิดนี้ไปขยายผลให้สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมที่แท้จริง ผมในฐานะผู้นำเสนอแนวคิดพร้อมที่จะร่วมมือร่วมใจลงมือปฏิบัติร่วมงานกับทุกท่านตลอดเวลา โดยท่านสามารถติดต่อผ่านกองบรรณาธิการของวารสารฉบับนี้

วิธีการก็คือให้ผู้ที่มีความรู้ในปัจจุบันและอนาคตของไอที มีส่วนร่วมในการสอนสิ่งเหล่านี้จะทำได้อย่างไรคงต้องมีการแบ่งความรับผิดชอบกันอย่างถูกต้องบุคลากรทางด้านการศึกษาจะเป็นผู้บริหาสถาบันในลักษณะผู้อำนวยการหรืออาจารย์ที่สอนเกี่ยวกับไอที ท่านเหล่านั้นคงทำหน้าที่หลักของท่านอยู่ตลอดไป กล่าวคือ เป็นผู้จัดดำเนินการให้มีการเรียนการสอนในเนื้อหาวิชามีการกำหนดหลักสูตร ชั้นเรียน ออกเอกสารรับรองความสำเร็จในแต่ละขั้นตอนของการศึกษาฉะนั้นหน้าที่ในการจัดการให้มีการเรียนการสอนยังคงเป็นหน้าที่หลักของคณาจารย์และผู้บริหารในสถาบันการศึกษา แต่เนื่องจากท่านเหล่านั้นยังขาดโอกาสที่จะติดตามความก้าวหน้าของ Information Technology ทั้งด้าน Hardware และ Software รวมถึงการประสานระบบที่เรียกว่า System Integrater เพื่อให้อุปกรณ์ต่าง ๆ ทำงานร่วมกัน เมื่อท่านขาดสิ่งที่กล่าวข้างต้นก็เสริมด้วยบุคลากรภายนอก อันประกอบด้วยผู้แทน ตัวแทน ที่มีการจัดจำหน่าย หรือที่เป็นส่วนการผลิตของบริษัทต่าง ๆ เข้าไปเสริม ณ จุดที่สถาบันการศึกษายังขาดอยู่ กล่าวโดยร่วมก็คือ การดำเนินการให้มีการเรียนการสอน Information Technology ในระดับต่าง ๆ ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ยังคงเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษา แต่ควรเสริมด้วยกลุ่มคนที่มีความรู้ที่ติดตามความก้าวหน้า กลุ่มคนที่สามารถทราบอนาคตของ Information Technology ให้เข้าเหล่านั้นมีโอกาสเข้ามาเป็นผู้บรรยาย ร่วมสอนในสถาบันการศึกษา ถ้าเราสามารถประสานความสำเร็จเหล่านี้ได้ ในเรื่องการเรียนการสอนในวิชาไอที ก็คงจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะได้พื้นฐานการศึกษาอันเป็นหลักการเบื้องต้นจากสถาบันการศึกษาซึ่งมีคณาจารย์อยู่จำนวนหนึ่ง หลังจากนั้นผู้เรียนจะได้ก้าวทันตามสมัยของไอทีและทราบแนวโน้มทิศทางในอนาคตของไอทีจากบุคลากรภายนอกที่เข้ามาเสริมความรู้ในส่วนนี้ ถ้าเรื่องนี้เป็นไปได้ก็จะเปลี่ยนทิศทางการศึกษาจากเรื่องของไอทีที่ว่า นำเรื่องในอดีตมาสอนคนในปัจจุบัน เพื่อใช้งานในอนาคตเป็นในทางตรงกันข้ามที่ว่าเอาเรื่องปัจจุบัน และเรื่องในอนาคต สอนคนปัจจุบัน เพื่อทำงานในอนาคต อย่างไรก็ตาม ผมได้กล่าวนำไว้แล้วว่าเรื่องนี้จะเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ท่านผู้อ่านและผมคงต้องร่วมกันเพื่อประสานความสำเร็จต่อไปในอนาคต

บทความนี้เป็นเพียงจุดเริ่มที่จะให้ความคิด ยังเป็นเรื่องของนามธรรมอย่างมาก ส่วนจะสานต่อเพื่อให้เกิดผลให้ทางปฏิบัติยังมีรายละเอียดและข้อปีกย้อยอีกมาก หวังว่าสักวันหนึ่งท่านกับผมคงได้ร่วมกันเพื่อขยายผลให้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติเป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ไม่มากก็น้อย

เป็นไปได้หรือไม่ให้บางครั้งจ้างภาคเอกชนเป็นผู้สอนในขณะที่ประเทศกำลังประสพปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและเกิดการยอมรับว่า การบริหารงานของภาคเอกชนเป็นการบริหารที่มีประสิทธิภาพดีกว่า ฉะนั้นในเรื่องการสอนในสาขาวิชาไอที ของภาครัฐและสถาบันการศึกษาของเอกชน จะว่าจ้างบริษัทของเอกชน ซึ่งดำเนินธุรกิจในด้านการให้บริการศึกษาภาควิชาไอที เป็นผู้เข้ามารับงานด้านการสอน ถ้าจะให้เป็นไปได้ภาครัฐคงต้องแก้กฎระเบียบมากพอสมควร แต่ผลที่ได้รับคงมากกว่าที่คิดไว้